

Đón Mừng Kỷ-Niệm CỨU CHÚA GIĂNG TRẦN

THIÊN-ĐÀNG Ở ĐÂU ?

Lương-Hải

Hiện-trạng thế-giới ngày nay, dường như đang tiến về những điều mà Đức Chúa Jêsus đã nói đến trong sách Phúc-Âm Mathiơ đoạn 24, và có nhiều Cơ-Đốc nhân tin-tưởng rằng đây là một trong những đoạn sách của Phúc-Âm mà Chúa đã nói về ngày tận-thế. Chiến-tranh, động đất; sóng thần, bệnh-hoạn ... đã và đang xảy ra khắp trên quả đất, và những hiện-tượng trên mặt trời đã báo trước những tai-nạn không thể lường được (theo các nhà khoa-học). Có phải sắp đến ngày tận-thế chăng?

Khi nói tận-thế, thì người ta nghĩ đến điều gì? Con người sẽ đi về đâu? Thiên-đàng hay địa-ngục? Chắc-chắn rằng sẽ có rất ít người nghĩ đến địa-ngục, vì hầu hết đều nghĩ đến Thiên-đàng. Vậy thì Thiên-đàng ở đâu và Thiên-đàng như thế nào?

❖ Sách Khải-huyền của Thánh-Kinh Tân-Uớc, đoạn 21 và 22, Thánh-đồ Giăng đã đề-cập đến một cách rất là tỉ-mỉ về thành Giê-ru-sa-lem mới từ trời xuống (không dùng danh-từ Thiên-Đàng) nào là nguy-nga tráng-lệ, thành-phố được xây-dựng toàn là bích-ngọc, hồng-ngọc, mã-nã, vàng ... hai bên đường có cây sự sống và lá của nó dùng để chữa bệnh. Ở đó có Đức Chúa Trời ngự-trị giữa dân-sự của Ngài. Nơi ấy không còn buồn lo, than-khóc, khổ-đau, không có sự chết. Lại có cây sự sống và lá để chữa bệnh. Thế nhưng không hiểu tại sao lại có cây sự sống có lá để chữa bệnh. Và chúng ta sẽ sống-động và sinh-hoạt, đi đứng như thế nào, trong một thành-phố mà nhà cửa, đường-sá toàn bằng vàng, và ngọc-ngà. Thật là một điều khó hiểu, nếu chúng ta so-sánh với cảnh sống của con người trong trần-thế.

U Trong khi thánh-đồ Giăng mô-tả Thiên-Đàng rất là chi-tiết, thì thánh-đồ Phao-lô lại xác-thực

về Thiên-Đàng như vậy: "Tôi biết một người trong Đấng Christ, các đây 14 năm trước (hoặc trong thân-thể người, hoặc ngoài thân-thể người, tôi cũng chẳng biết). Tôi biết người đó được đem lên đến chốn Baradi (Thiên-Đàng), ở đó nghe những lời không thể nói, mà không có phép cho người nào nói ra."

Tại sao Phao-lô không được nói về Thiên-Đàng, còn Giăng thì nói rất tỉ-mỉ về Thiên-Đàng. Thế thì sự "không có phép cho người nào nói ra" có nghĩa gì? Lại là một điều khó hiểu nữa. Chúng ta chỉ thấy rằng Phao-lô sống rất bình-an, hết lòng hầu việc Chúa, tận trung mọi điều Chúa giao-phó, và nhất là không ước-mơ hoặc lo-sợ một điều gì cả.

Không riêng gì về cách diễn-tả Thiên-Đàng, mà các vấn-đề khác của sách Khải-Huyền đều có tính-cách bí-ẩn, do đó các nhà truyền-giáo của mỗi hệ-phái trong Cơ-Đốc giáo đều có lý-giải một cách khác nhau.

↻ Bây giờ, chúng ta thử xem một Thiên-Đàng thứ hai do tiên-tri Ê-sai viết: "Bây giờ, muôn sói sẽ ở với chiên con, beo nằm với dê con; sư-tử con với bò nuôi mập nằm chung một chỗ, một đứa con trẻ sẽ dắt chúng nó đi. Bò cái sẽ ăn với gấu, các con nhỏ chúng nằm chung, sư-tử ăn cỏ khô như bò. Trẻ con đương bú sẽ chơi kể ở rấn hổ-mang, trẻ con thô bỉ sẽ thò tay vào hang rấn lục. Nó chẳng làm hại, chẳng giết ai trong cả núi thánh của Ta, vì thế-gian sẽ đầy-dẫy sự hiểu biết Đức Giê-hô-va như các dòng nước che lấp biển." (Ê-sai 11:6-9).

🙏 Qua những câu Kinh-Thánh nói trên, chúng ta cảm thấy một sự bình-an thật, và một cuộc sống êm-ả. Tuy là một đoạn văn diễn-tả rất ngắn gọn, đơn-sơ, nhưng làm cho chúng ta có một cảm-